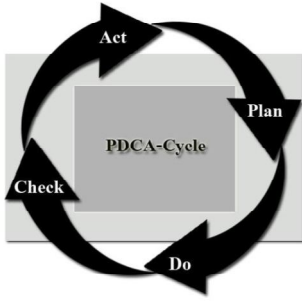

กรรณิกา สุขสมัย
สถาบันวิจัยและพัฒนา

สถาบันวิจัยและพัฒนา มีบทสังเคราะห์งานวิจัยในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่น่าสนใจมาฝากสำหรับฉบับนี้ โดยงานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับ “การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา” ซึ่งคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ภาวการณ์ปัจจุบันนี้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ เนื่องจากปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการ เช่น ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการ การศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา สถาบันวิจัยและพัฒนา โดยนางสาวกรรณิกา สุขสมัย ตลอดจนผู้บริหารและบุคลากรในหน่วยงาน จึงทำการศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ และบุคลากรมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง ต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปี 2556

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาใน 4 ขั้นตอน (PDCA) และการสนับสนุนอื่น ๆ ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ด้านการสนับสนุน และด้านการมีส่วนร่วม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ เพื่อให้ทราบปัญหาหรือสภาพการดำเนินงานที่ผ่านมา และเพื่อการวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

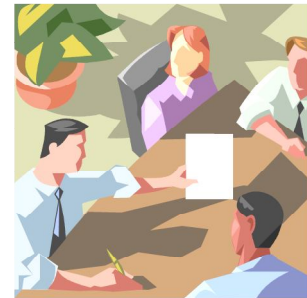
ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรผู้ให้ข้อมูล ทั้งสิ้นจำนวน 136 คน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวมด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการดำเนินงานตามกระบวนการ PDCA ด้านการให้ความสำคัญจากผู้บริหาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการสนับสนุนอื่น ๆ ในระดับมาก (72.60%) แต่เมื่อพิจารณาจำแนกในแต่ละประเด็นเรียงอันดับ พบว่า อันดับหนึ่งคือ ด้านผู้บริหาร (75.60%) ด้านการมีส่วนร่วม (74.00%) ด้านกระบวนการ (PDCA) (72.80%) และด้านการสนับสนุน (68.88%) ตามลำดับ แต่ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่น่าสนใจจากงานวิจัยครั้งนี้เพื่อการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็นประเด็นหลัก ๆ พบว่า

① มหาวิทยาลัยควรสร้างความตระหนัก ซึ่งให้เห็นประโยชน์สำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาแก่คณาจารย์และบุคลากรว่าการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ **เป็นหัวใจสำคัญ** เพื่อการพัฒนา และเพิ่มเติม การให้ความรู้แก่ นักศึกษา

② มหาวิทยาลัยควรให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพอย่างสม่ำเสมอจนถือเป็นวัฒนธรรมองค์กร ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดการความรู้ (KM) ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

③ หน่วยงานประกันคุณภาพฯ ต้องเป็นหน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพให้ครบถ้วนทุกด้าน นอกจากจะให้ข้อมูลแนวปฏิบัติและรูปแบบการดำเนินงานแล้ว ควรเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการประสานข้อมูลและนำผลมาวิเคราะห์สังเคราะห์ในภาพรวมของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพรวมการดำเนินงานประกันคุณภาพทั้งหมดที่ชัดเจนขึ้น ตลอดจนต้องเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญสามารถให้คำปรึกษาในแต่ละตัวชี้วัด หรือตัวบ่งชี้ได้

④ มหาวิทยาลัยควรสร้างขวัญและกำลังใจและให้การสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การคำนึงถึงภาระงานเพิ่มเติมของผู้ตรวจประเมินและผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการประกันคุณภาพ และการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้มีความคล่องตัวขึ้น

ผลการวิจัยนั้นนอกจากผู้วิจัยจะนำไปเผยแพร่ต่อในเวทีประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มศรีอยุธยาครั้งที่ 4 และการประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชนครินทร์วิชาการและวิจัยครั้งที่ 7” ภายใต้หัวข้อ “การวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน” วันที่ 14 - 16 พฤษภาคม 2557 แล้ว คณะผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยให้แก่หน่วยงานประกันคุณภาพเพื่อนำไปปฏิบัติ จัดกิจกรรมอีกทางหนึ่งเพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

ขอขอบคุณข้อมูลดีดี มีประโยชน์จาก

นางสาวกรรณิกา สุขสมัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (หัวหน้าโครงการวิจัย)
 ว่าที่เรือโทเอกชัย กิจเกศาศรีเจริญ, นางสาวบุศรา สารเกษ, นางสาวชุลีรัตน์ พดุงสิน, นางสาวนิตยา ต้นสาย,
 นางสาวชุตินา พิมพ์ภาพ, นางสาว ปิยาภรณ์ กระจ่างศรี, นางสาวอุไรวรรณ แสนชัยวงศ์ (คณะวิจัย)